

בע"ה ה' באב תשע"א

05.8.2011

גליון מס' 2663.

פרשת דברים - חזון

שבת
שלום

ככר השוק הומה
 שנאת חינום נמכרת
 מערערת
 מילים נזרקות לכל עבר, בת קול רעה רוחשת
 שבר
 ובלב מהלכים שועלים
 רגליהם מספרות פחדי חורבן.

עומד זקן בצד הדרך הדרוסה על הר ציון
 דמעותיו אחדות,
 יקרות מזהב ומפז רב.

כנרת סמואל-פולק

(מתוך עלון "שירת הים" של מכינת בית-ישראל)

שעור פרשת שבוע: הרב ארי

ימי החול		שבת	
5.10	זמן תפילין / טלית	19.15	הדלקת נרות
9.24	סוף זמן ק"ש	19.25 ב'	מנחה א' 14.00
19.29-19.33	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.20	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.51	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב ארי
8.00	שחרית נוער	20.10	צאת השבת

אחות תורנית השבת – דורית ריזר

מ'איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם' (דברים א, יד) בפרשתינו, לשנות את נגינתם ולקרוא פסוק זה במנגינה הנוגה המלווה את קריאת מגילת איכה. הן אמת שפרשת דברים נקראת דרך קבע בשבת שלפני תשעה באב, והמנגינה העצבה משתלבת כהוגן בימי 'בין המצרים' ו'תשעת הימים', אך האם המילה המשותפת 'איכה' והתאריך הם הבסיס היחיד למנהג זה?

גם ההפטרה אותה נקרא השבת הפותחת במילים 'חזון ישעיהו בן אמוץ', כוללת את קריאת הפליאה 'איכה היתה לזונה קרה נאמנה' (ישעיהו א, כא). מדרש רבה על מגילת איכה (פרשה א, א) מחבר בין קריאת ה'איכה' של משה, לזו של ישעיהו ולזו של ירמיהו (מחבר מגילת איכה):

'איכה ישבה', שלשה נתנבאו בלשון איכה, משה ישעיה וירמיה, משה אמר (דברים א'): איכה אשא לבדי וגו', ישעיה אמר (ישעיה א'): איכה היתה לזונה, ירמיה אמר: איכה ישבה בדד (איכה א'), א"ר לוי משל למטרונה שהיו לה שלשה שושבינין אחד ראה אותה בשלותה, ואחד ראה אותה בפחזותה, ואחד ראה אותה בניוולה, כך משה ראה את ישראל בכבודם ושלותם ואמר 'איכה אשא לבדי טרחכם', ישעיה ראה אותם בפחזותם ואמר 'איכה היתה לזונה', ירמיה ראה אותם בניוולם ואמר 'איכה ישבה'.

נראה כי המדרש קושר את שלושת קריאות הפליאה 'איכה' זו לזו ומוצא ביניהם חוט שנשזר ומחבר את שלושתן. כאשר אנו שומעים את זעקתו של ירמיהו הרואה את ירושלים בניוולה, אנו מנסים למצוא לה מענה. כיצד הגיעה אותה העיר, ממצב רם ונישא בו משחרים לפיתחה גדולי ומלכי עולם (חירם מלך צור, מלכת שבא) למציאות כל כך שפלה המתוארת על ידי ירמיהו כאלמנה בודדה היושבת חפוית ראש? את התשובה לשאלה זו נמצא בדבריו של ישעיהו הנביא שראה את ירושלים בתקופת החטאים וההוללות ('בפחזותה'). כל הקורא את פרק א' בישעיהו שם לב לפער העצום בין ההתנהגות המוסרית הירודה השוררת בירושלים ובין עבודת המקדש הממשיכה במרץ בבחינת 'תמידין כסדרין'. על הפער הזה זועק ישעיהו: 'למה לי רב זבחיכם' (אמר ה' (א, יא), 'ובפרשכם פפיקם אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה אינני שמע ידכם דמים מלאו' (א, טו), 'איכה היתה לזונה קרה נאמנה מלאתי משפט צדק וליון בה ועתה מרצחים, כספך הנה לסיגים סבאך מהול בפמים, שריץ סוחרים ונכרי גנבים פלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם' (א, כא-כג). אי אפשר לזעוק להקב"ה בתפילה ולפרוש כפיים לשמים כאשר הידיים מלאות בדם. אין מקום לעבודת הקרבנות כאשר פרשיות שוחד ורדיפת ממון עומדות בראש יומני החדשות הירושלמיים.

עד כאן הכל ברור. התשובה לשאלת ירמיהו נמצאת בתיאור המצב העגום בירושלים של ישעיהו. עתה עלינו להתבונן בקריאתו של ישעיהו 'איכה היתה לזונה', כיצד הגיעה ירושלים לתרבות קלוקלת כל כך? המדרש מפנה אותנו למצוא תשובה בקריאתו של משה. משה הוא הדמות המזוהה ביותר בעם ישראל עם התורה. הוא זה שעל ידו ניתנה תורה לישראל, והוא זה שלימד את בני ישראל במדבר במשך ארבעים שנה. בפני משה עמדה משימת-על: הורדת התורה מן השמים לארץ והנחלתה לעם ישראל. לא רק הורדה פיזית של לוחות הברית, אלא יכולת להגשים את כל הרעיונות והאידיאלים הגדולים הטמונים התורה בתוך חיי המעשה של עם ישראל. עם שחי ככל העמים מצד אחד, אך מצד השני, מסוגל בד בבד לנהל את חייו על פי התורה. זהו שילוב קשה ומסובך, שמשה עומד על הקושי שלו כבר בתחילת הדרך – 'איכה אשא לבדי'. משה מתקשה במימוש תפקידו להנחיל את התורה להמונים, ונוקק לעזרה. כאשר השילוב הזה לא נעשה כראוי, מגיע עם ישראל לימי ישעיהו, בהם המקדש עומד על תילו מחד, ומאידך אין שום יחס בין רמתו המוסרית של העם לשמירת תורה ומצוות. צורת חיים כזו 'מפספסת' את כל הרעיון של תורה היורדת ומשפיעה על חיי המעשה, ואמורה לשמש אור לגויים כזרקור רוחני-מוסרי.

תחילתו של תיקון ימי פחזותה של ירושלים עובר דרך תיקון העוולות המוסריות וחיבור הקשר בין התורה לעולם המעשה בחיי היומיום.

לוח זמנים ל'ט' באב - תשצ"א

1942 שנה לחורבן בית מקדשנו

ליל שלישי

19:22 תחלת הצום - תפלת מנחה

19:50 ערבית וקריאת איכה

בוקר

08:00 שחרית

10:00 במועדון: לימוד בנושא שנאת חנם - פרטים יפורסמו.

מנחה

13:30 מנחה גדולה

18:50 מנחה קטנה

19:40 ערבית

19:49 סוף הצום

"תרחם ציון כאשר אמרת, ותכוננה כאשר דברת.

תמהר ישועה ותחיש גאולה, ותשוב לירושלים ברחמים רבים"

*****

בלוח המודעות בבית הכנסת וכן בחדר האוכל ניתן להרשם להזמנת "לוח דינים ומנהגים תשע"ב".
ההרשמה עד ט' באב בלבד.

וצאת דת

*****

לרונית ולמשפחת שאנן
מבקשים להשתתף באבלכם
במות האחות
נורית סרבש ז"ל

זה היה השמוע

ביום ראשון התקיים ערב הסברה בעניין השינויים לקראת אסיפה קרובה בעניין. פירוט בדיווחו של בוקי בהמשך העלון.

ביום שני התקיים ערב לציון שש שנים להתנתקות מגוש קטיף. המועדון היה מלא וגדוש באנשים, על מגוון דעותיהם הפוליטיות, שחשוב היה עבורם לעצור לרגע ולתת תשומת לב לאירוע המשמעותי הזה, ולהשלכותיו על מדינת ישראל. חגית ירון, תושבת נווה דקלים לשעבר, וכיום פעילה בוועד מתיישבי גוש-קטיף, סיפרה על חוויותיה האישיות מתקופת הפינוי/הגירוש, ולאחר מכן הציגה סרט שבדק מה עשתה ההתנתקות לעולם הערכים של בני הנוער ובו ראיונות עם בוגרות השמינית האחרונה באולפנא בנווה דקלים. כדי לסיים בכל-זאת בנימה אופטימית, הראתה חגית בסוף הערב סרט על הבניה המחודשת של אנשי גוש קטיף במקומות הקבע שלהם, ועל רוח החלוציות שעדיין מפעמת ברבים מהם. היה מרשים לראות איך ישנם אנשים מצליחים להתאושש ולהמשיך להאמין ולבנות את מדינה למרות השבר הקשה שחוו. המרצה דיברה ברהיטות רבה וברגישות, והן הסרט והדיון שבעקבותיו והן הסיפור האישי שלה עוררו למחשבות נוספות. תודה לועדת תרבות על ארגון הערב.

ביום שלישי אחה"צ התקיים מבצע "חסד אמיתי" בשיתוף הציבור הרחב. הציבור נענה ברצון, ובמהירות רבה נארזו 50 חבילות לנזקקים. ילדי החטיבה חילקו קופות חדשות של "חסד אמיתי" למשפחות הצעירות, אספו את הקופות הישנות וספרו בקבוקים למיחזור, שפדיונם קודש לחסד אמיתי. גם הילדים הקטנים היו שותפים בציור וצביעת ברכות שצורפו לחבילות. במבצע נאסף סכום כסף מכובד ועל כך תודה לכל התורמים. משפחות שלא היו בבית בזמן האיסוף יכולות ליצור קשר עם נעם אש או שלומית שלומי, שידאגו שהקופות ייאספו.

המחאות הציבוריות ממשיכות, וביום רביעי השבוע התקיימה בתל-אביב צעדת מחאה כחלק ממאבק החלב. גם מסעד יצא רכב של תומכים. אודי שהם מסביר בהמשך העלון מדוע המאבק הזה צריך להיות מאבק של כולנו.

בערב יום שני הקרוב יחל צום ט' באב. אנו מאחלים לקוראינו צום מועיל (ושלא יהיה קשה מדי). מי ייתן ונזכה להרבות אהבת חינוך בכלל ובימים אלו בפרט, ונזכה לראות בתיקון העוולות החברתיות המובילות למאבקים, ושתהא מדינתנו מדינה מוסרית הדואגת לרווחת אזרחיה.

לרחלי ויחזקאל לנדאו
ולכל חמולת לנדאו
מזל טוב וברכות חמות
להולדת הנכדה
בת לצורית ושראל

ליוכבד גולד
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנינה
נכדה למירב ויוסי
בת להראלה ונתן גולד

ליוכבד ואיזיק ברזלי
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנין
נכד לגבי ואסתרק'ה ברזלי
בן לענבר ושמעון בן-ישי

למיכל ובני אחיטוב
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות חמות
להולדת הנכד
בן לאורנה ליברמן

לאירית ובוקי ברט
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנכדה
בת למתן ועינת ברט

לסנדי ויעקב פרידמן
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות
להולדת הנכדה
בת לשושנה (רוזי) ועמיעד טאובר

הקרב על החלב - הקרב על הפרנסה

ענף רפת החלב בישראל נמצא בטלטלה הקשה ביותר שידענו בדורות האחרונים. החלטת ראש הממשלה על אימוץ דו"ח קדמי שכולל גזרות בחזית רחבה: הורדת "מחיר המטרה", פתיחת השוק לייבוא גבינות קשות ואבקת חלב, כל אלה למעשה הם דבר אחד וברור – פרוק תכנון משק החלב במדינת ישראל. המשמעות מבחינתנו היא הרת אסון- חיסול של מחצית מהרפתות המשפחתיות (המושבות), פגיעה קשה ברפתות הגדולות והרס הענף החקלאי היציב ביותר בישראל.

לא להאמין שרק לפני 4 חודשים העבירה ממשלת ישראל את חוק החלב ברוב של 62 ח"כים ללא מתנגדים וכיום היא חוזרת ומפקירה את החוליה החלשה ביותר. ומי שבעצם אשם בכל המצב, רשתות השיווק והמחלבות יוצאות נקיות מכל הסיפור. אין ספק שהרפתנים הוקרבו על המזבח בכדי לרצות את העם. אותם פקידיים היושבים במשרדיהם בירושלים לא מבינים עד הסוף את המצב, ז"א שמחסור בחלב כמו זה שהיה לפני ראש השנה האחרון יחזור על עצמו לעיתים קרובות כי באין תכנון מי יערוב לציבור שאספקת החלב תשמר כמות שהיא עכשיו. אחרי החלטת ראש הממשלה החזית עוברת לכנסת ולשרים על מנת לשכנעם לא להעביר את ההחלטה בועדת הכנסת. הבעיה שהלובי החקלאי מאוד נחלש ואת זה מנצל ראש הממשלה. הרפתנים נרתמים במהירות שיא להפגנות ולתהלוכות כדי לנסות למזער נזקים.

ביום רביעי נערכה הפגנה רבת משתתפים של ההתיישבות העובדת למען הצלת ענף החלב בתל-אביב. למעלה מ- 10,000 איש הגיעו לתהלוכה שהתחילה מ"הבימה" עד "הקאמרי" שם נערכה העצרת של ההפגנה. בניגוד למושבים שם הייתה נוכחות כמעט מלאה, בחלק לא קטן מהקיבוצים הייתה הענות דלילה ביותר ליציאה להפגנה. היו גם קיבוצים שאירגנו אוטובוס מלא. הגיעו אנשים מרמת הגולן, הגליל העליון עד חברי יוטבתה בדרום.

בהפגנה השתתפו גם בני משק שכבר מזמן עזבו את הקיבוץ והגיעו מחוץ לתל-אביב כדי לתמוך, ולהביע מחאה במאבק הצודק של ענף החלב, הפאר של החקלאות הישראלית.

לצערי הרב בקיבוצנו לא הצלחנו לארגן יותר מאשר שני רכבים של שבעה מקומות אשר אוכלסו ברפתנים וכמה ממיטב הנוער שלנו שהצטרפו. חברי הקיבוץ כנראה אינם מבינים את משמעות הדבר.

המלחמה היא לא על הפרנסה של רפתן כזה או אחר. המלחמה היא על אחד מענפי המשק המרכזיים, המספק פרנסה מכובדת לכלל ציבור החברים בסעד. הורדת "מחיר המטרה" ב- 5 אגורות בשלב ראשון ובהמשך ב- 25 אגורות פירושו של דבר מחיקת מחצית מהרווח של הרפת היום. פתיחת היבוא תביא להורדת ייצור החלב במדינת ישראל לכ- 500 מליון ליטר, פחות מחצי ממה שמייצרים היום. מחצית מהרפתות המושבות יסגרו. את החלב כידוע לא מייצרים "במדינת ת"א" אלא מייצרים את רובו על הגבולות, בפריפריה.

אין כל סיבה שנייבא גבינות ואבקת חלב מרומניה ו"האיחוד האירופאי". שם מסבסדים את החלב בעשרות אחוזים ואצלנו הסבסוד שווה אפס.

חברים, הקרב עוד לא אבוד. הוא קשה ואנו ננצח. ורק תזכרו הרפת היא של סעד ולא פרטית של הרפתנים המשקעים יומם ולילה כדי להגיע להישגים המקצועיים הנפלאים והרווח בצידם. על התנהלות הממשלה בסיפור הזה נאמר " מהרסיך ומחריביך ממך יצאו" {ישעיהו מ"ו}.

לציבור החברים שלום רב,

סיימנו השבוע מהלך חשוב של 5 מפגשי הסברה, שאלות, ושמיעת הערות והצעות, בתחום מודל אורחות החיים "המשודרג" (אחרי שינויים מוצעים), לקראת דיון באסיפה והצבעה בקלפי אי"ה בתוך כמה שבועות.

המפגשים נערכו בחמש קבוצות גילאיות, מתוך תפיסה שלכל קבוצת גיל יש את הנושאים היותר חשובים עבורה, שיתכן והם בעלי משמעות פחותה בקבוצות האחרות.

סה"כ לקחו חלק במפגשים כ 130 חברים, וכמו תמיד ניתן להתרשם מההשתתפות הרבה, אך מאידך אסור לנו לשכוח, את אלה שלא לקחו חלק בכך מסיבות שונות וחבל.

התחושה שלי היא שבסה"כ השינויים המוצעים על ידי הצוות, התקבלו בהבנה והערכה, וגם באותן נקודות שהיה ויכוח עליהם, התקבל ההסבר של הצוות, מדוע בחרנו להציע את שהצענו, ומדוע אנחנו חושבים שהצעות נוספות- לא נכון לבצען כרגע.

עיקרי ההערות נשמעו בנושאים הבאים:

1. גובה התקציב הפנסיוני לזוג גמלאים.
2. שאלת קצבאות הזקנה, ומדוע אנחנו מציעים להשתמש בחלק ממקור זה, לטובת שימור הערבות ההדדית הנפלאה שלנו.
3. נשמעו הערות בתחום סל הבריאות (הסל המעודכן חולק השבוע לחברים לעיון והערות).
4. מדוע לא ניתן להתחיל בהורדת מס האיזון?
5. ועוד.

נדמה לי כי הצגת ההשוואה בין המודל של סעד, למודל של 3 משקים אחרים, במצב דמוגרפי דומה לשלנו, ובמצב כלכלי דומה לשלנו ואף טוב יותר, האירה את הנושא כולו באור חדש, והעמידה את הנושא בפרופורציה הנדרשת.

ומה הלאה – בכוונתנו לקיים ישיבת צוות בקרוב, על מנת להתייחס למספר הערות ובקשות שהועלו במפגשים, ולאחר מכן נחלק לחברים את החוברת החדשה כולה, שעל בסיסה נקיים דיון באסיפה, ולאחר מכן הצבעה בקלפי. (כנראה בתחילת ספטמבר)

חשוב לי להדגיש כי במידה והמודל יתקבל ברוב הנדרש (ואנחנו מאד מקווים שאף ברוב גבוה יותר), נכנס לתקופת היערכות כך שנוכל לנהוג על פי המודל החדש, החל מתחילת שנת 2012.

אני מבקש להודות לכל החברים שלקחו חלק במפגשים, והעירו והאירו בפנינו נושאים חשובים, ותודה מקרב לב לאלה שמצאו לנכון להביע הערכה לעבודת הצוות.

מי ייתן ונמשיך להוכיח שאנחנו חיים בקיבוץ מיוחד, ובעיקר קיבוץ המורכב מחברים מיוחדים וטובים.

בוקי'

התנהלות כלכלית נכונה

בימים אלה אנו עדים לפעילות רבה בתחום ההוצאות המשפחתיות, קריא כלכלת משפחה: הפגנות, מחאות, כלי התקשורת השונים דואגים גם הם למלא את יומנו ואנו לא יכולים להתעלם ממה שנעשה מסביבנו, וטוב שכך. למה? אם נעצור לרגע, נבין שבעצם זהו העניין! אנחנו קמים לעבודה כי אנחנו חושבים שאנו תורמים לענף בו אנו עובדים, יש ערך לעבודתנו וכמובן כך אנחנו גם תורמים לכלכלת משפחתנו. כל משפחה/יחיד מתנהלים כיחידה כלכלית ועליהם להתנהל בצורה נבונה וחכמה. לכל משפחה יש משימות קצרות טווח כמו "לגמור את החודש" בצורה מאוזנת ללא מינוס, וגם ומשימות ארוכות טווח למשל: חיסכון לחתונה, לימודים, שיפוץ בית וכו'. מי שאינו חבר קבוץ צריך **והייב** לדאוג לעצמו ולבני משפחתו "ליום סגריר" כמו: "לאובדן כושר עבודה", לפיטורין או חלילה למצבים יותר חמורים של מוות של אחד מהמפרנסים, ולא נשכח שיש לחסוך, כמובן, לפנסיה ברמה רצויה. למשפחה משימות רבות ואיך נעמוד בכולן? איך אפשר לנהל את המשפחה כך? הרי אנחנו לא בנקאים ולא עברנו קורסים בכלכלה?! אכן זוהי משימה שדורשת זמן, אנרגיה ותשומת לב שלרוב אין לנו חשק לעשות זאת. מי שעובד בצורה מתוכננת ומושכלת יכול להיות יותר שקט ורגוע כך שביום מן הימים יוכל ליהנות ולממש את תכניותיו באשר הן. הרבה משפחות בארצנו לא מודעות לעניין ולכן גם מתנהלות בצורה לא אחראית. מי שהיה בהרצאה בשבוע שעבר וודאי שמע שכ- 60% מאזרחי המדינה חיים עם מינוס בבנק ברמה זו או אחרת. המשמעות היא שאזרחים אלה מפרנסים את הבנק, בתשלומי הריבית על המינוס, לפני שהם דואגים לפרנסתם... הם ממשיכים לבקש הלוואות במחשבה שהלוואה היא סוג של מתנה מהבנק. ברור לנו שלא כך הדבר. עלינו לזכור: אם אין לנו כסף לקנות דבר מה - לא נקנה! אם אפשר לדחות את הקניה, נחסוך ורק אז נקנה. איך נשכיל לנהל את עצמנו?

ננהל טבלה חודשית של הוצאות והכנסות ונקפיד לא להוציא שקל נוסף ממה שאנו מכניסים.

זה בעצם הכלל החשוב ביותר: ההוצאות תהיינה בהתאם להכנסות!

כדי לדעת יותר על כך, כדאי לשמוע, ללכת לסדנאות ואף לקבל יעוץ פרטני שמתאים למשפחה עצמה. משפחה שמתנהלת נכון עם שליטה גדולה יותר על תקציבה, יכולה לחסוך כספים רבים, להגשים יעדים שחשובים לה ולחיות בצורה יותר רגועה. משפחה שמתנהלת עם בקרה, חיי המשפחה והזוגיות בה יכולים להיות יותר נינוחים.

אני חושבת שכל זוג שמתחיל את חייו ומתחיל להתנהל כלכלית באופן עצמאי, מומלץ שישמע וילמד כיצד לחיות בצורה נבונה ומושכלת. נראה לי מאוד חשוב לקראת חיי המשפחה החדשים, להכין את הזוג להתנהל נכון גם עם הכלכלה המשפחתית [ואולי אפשר לתת להם מתנה? סדנא/הדרכה].

במהלך השנה האחרונה למדתי קורס מעניין וחשוב המכשיר יועצים לכלכלת משפחה. קורס זה נוהל בניצוחו של יוסי אש ושותפו לתחום. התחלתי לעסוק בתחום זה.

בבית ספרנו, בכתות ה' ו', מזה 3 שנים, התלמידים לומדים את הבסיס הראשוני לכלכלת משפחה ואני מקווה שידע זה שהם מקבלים בכתות היסוד, יוכל לחזק את המודעות להתנהלות נכונה בחיי היום יום ובתחילת דרכם העצמאית בעתיד.

ולא נשכח את הנאמר בפרקי אבות: "איזהו העשיר השמח בחלקו".

מתוקה לייכטר

מה קורה ב"קהילה התומכת"

כידוע, אנו שייכים ל"קהילה התומכת", אשר מרכזת במועצה האיזורית שלנו "שדות נגב". בקהילה התומכת נמצאים כיום 25 בתי אב מסעד. רכז הקהילה התומכת הוא יחיאל מזוז מהמועצה האיזורית שלנו, ואב הקהילה, האיש שמתקין את לחצני המצוקה הוא עופר, גם הוא שייך למועצה האיזורית שדות נגב.

לקהילה התומכת יכולים להתקבל אנשים מגיל 60 ומעלה.

ומה אפשר לקבל מחברות בקהילה התומכת:

1) לחצן מצוקה, הקשור למרכזיה ביד שרה בירושלים, אשר מאויישת 24 שעות. כאשר מתקבלת קריאת מצוקה, המוקדן מתקשר אל האחות התורנית של סעד, ו/או לאיש קשר אשר שמו נקבע מראש. הלחצן נועד למקרים בהם יש נפילה ואין אפשרות להגיע לטלפון או לנייד כדי להזעיק עזרה. מומלץ לענוד בבית את השעון של הלחצן בייחוד כאשר האדם נמצא לבדו. בזמן מקלחת מומלץ מאד לענוד את השעון, כבר היו מקרים של נפילות במקלחת, כאשר בני הבית לא שמעו את הקריאות לעזרה של הנופל.

2) תיקונים קלים בבית – עופר "אב הקהילה" (שאינו עופר שלומי...), מוכן לבוא לעשות תיקונים קלים בבית המנוי של הקהילה התומכת: החלפת נורה, תיקון מנעול ועוד תיקונים שאינם דורשים אנשי מקצוע. עופר מוסר שמינויי סעד אינם משתמשים בשרותיו אלה, וחבל... אני מצרפת את מס. הטלפון של עופר למינויי הקהילה התומכת – תתקשרו ועופר יענה לכם (נייד 054-4941549).

3) יש אפשרות להזמנת רופא בשעות שאין פעילות של רופא (אחה"צ/ערב)

4) חברי הקהילה התומכת נהנים מטיולים ונופשים במשך השנה.

ההחלטה בסעד היא שהחבר משלם מחצית התשלום של חברות בקהילה התומכת, ומחצית ע"ח הקיבוץ. הסכומים אינם גדולים ולדעתי אפשר לעמוד בהם, מי שרוצה פרטים – אשמח למסור.

דכורה רולנאן.

מצלה בהכרטה

בזמן האחרון אני זקוקה לדאבוני לעבור כל מיני בדיקות, וזה מצריך אותי לנסוע לעיתים קרובות, אם לבאר-שבע ואם לנתיבות. אני רוצה להביע בזה את שביעות רצוני המלאה מהטיפול בנושא הזה. אני מרגישה כמו מלכה...

בכל שעה שאני זקוקה לאיזו נסיעה – מוזמן הרכב לשעה היעודה, והרכב עם הנהג גם מחזירים אותי בחזרה.

אז-למי תודה ולמי ברכה?

ראשית למזכירה הרפואית, שכשפונים אליה-הכל מסודר מיד. גם הרכב וגם הנהג עומדים לרשותך, ושנית – לאחראי על הנסיעות האלה, שעושה את עבודתו על הצד הטוב ביותר. וכמובן, נודה למפריטים, שחשבו והקלו עלינו המבוגרים את ההליכה הקשה ברגלינו העייפות בדרכים.

ושוב-תודה לכל הנוגעים בדבר, ונקווה שנוכל להתברך ולהוות דוגמא בכל הנושאים החברתיים אצלנו, ולא נזדקק לצאת למחאות והפגנות בשום נושא חברתי.

רחל סימון

קייטנת איל"ן

לפני שבוע, כבכל שנה, התקיימה בקיבוץ קייטנת איל"ן. השנה הגיעו אלינו ילדים בגילאי 8-14 ממקומות שונים בארץ.

הקייטנה הייתה מלאת התרגשויות, עמוסת חוויות וכיף וגם רגעים לא פשוטים. קייטנת איל"ן בסעד היא מפעל חסד בעל מסורת ארוכת שנים. זו הפעם השניה בה זכיתי לרכז אותה. ושוב מצאתי את עצמי עומד נפעם נוכח ההתגייסות המופלאה של הקיבוץ ואנשיו בכלל והנוער בפרט, למען ביצוע משימה חשובה זו. בכל מקום אליו פניתי ומכל אדם בו נתקלתי, שמחתי לקבל יחס חם ואוהד, וכמו בכל שנה הגיעו החבר'ה מלאי מרץ ושמחה כאילו זו הקייטנה הראשונה... האנשים להם אנו צריכים להודות לא יספרו מרוב.. על האוכל, התרומות, ההפעלות, החולצות, העזרה במחשבה, תכנון ועוד.. לא אמנה לפניכם את כולם כדי שלא נשכח אף אחד, אך אציין כי ישנים חברות וחברים אשר מסייעים לנו כבר מספר שנים. הפעלותיהם נהדרות! לא בכדי איננו מוותרים עליהן. ובכל זאת מספר תודות:

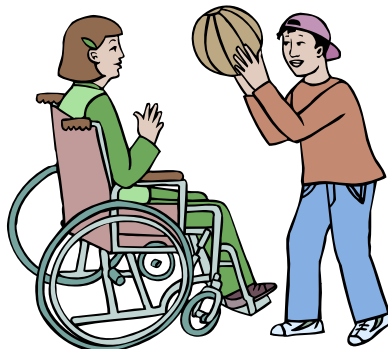
תודה לילדי איל"ן המתוקים המזכים אותנו בעשייה כה חשובה, המפגש איתם פותח זוויית הסתכלות חדשה על העולם.

תודה לצוות הטכני ולמדריכים הנפלאים שבלעדיכם פשוט לא הייתה קייטנה.
תודה לשובל כהן, מרכז הצוות הטכני, אשר בשקט ובבטחה הניע את גלגלי הקייטנה.
תודה לענת אש על הגב, הליווי והתמיכה.

ואחרונים חביבים, תודה למשפחתי היקרה שלא ראתה אותי כל השבוע...
אמן וקהילתנו תזכה לעוד שנים רבות של תרומה ועשייה.

"עיני פקוחות מבלי לראות את השמיים
מבלי לראות כחול של ים, ירוק של עץ
מבלי לשמוע מנגינות יפות כמו פעם
מבלי לראות את הדברים כמו שהם.
ילדים קטנים, ילדים גדולים,
ילדים טובים וילדים רעים
את יודעת אמא,
כולנו ילדים של החיים..." (שלום חנוך)

דני אוריאל

סיפור מרצון לילדים חמים...

משפחת יגאל וליאור קקון הינה משפחה ישראלית המתגוררת מספר שנים בארה"ב. המשפחה מתכוננת לחזור בעוד זמן מה לישראל ולבנות את ביתם בשכונת "שקד".
סמוך לחג הפסח, לאחר שחנן קסלר קישר ביני לבין ליאור, קיבלתי ממנה את המייל הבא-

ענת

"...אני מנהלת בית ספר, כאן בשיקגו, ואחת ממשפחות בית הספר פנתה אלי על מנת לבדוק אפשרות לתרומה לילדי עוטף עזה, לכבוד בת המצווה המתקרבת של בתם, מיה. מיה מאוד אוהבת מוצר שנקרא - pillow pets. וכשמו כן הוא - מדובר בכרית מאוד רכה ונעימה, הנסגרת לבובת חיה. כך, למוצר יש שני שימושים - משחק וכן בשעת הצורך, כרית. היום זה ממש להיט כאן. משפחתה של מיה מאוד להוטה להביא לארץ כמות שנעה בין 50-100 כריות כאלו (הם מגיעים לארץ בקיץ) וכבר מתארגנים לרכישת המוצר וכן להובלתו לארץ. השאלה שאני העלתי בפניהם היא - האם את חושבת שילדים בארץ יהנו ממוצר כזה, ישתמשו בו ויעריכו אותו, או שזה גימיק שלא יעבוד? ניסיתי להניעם לכיוונים אחרים, אך הם מאוד להוטים להביא את השי, שמיה עצמה מאוד אוהבת, ולהעביר מאהבתה זו גם לאחרים. מה דעתך?"

אשמח לשמוע ממך בקרוב

ליאור

בתחילה ניסיתי גם אני לשכנע את המשפחה, שכדאי לתת מתנה שתשמש את כל הילדים בבית כולל, כגון- מחשב. אך למיה ומשפחתה היה חשוב להביא משהו, שמיה מתחברת אליו וקשורה אליו. מכיוון שעל מתנות אומרים תודה, "זרמתי" עם המשפחה. קודם כל ניסיתי לחשוב מי יהיה קהל היעד של המתנה. ילדי בית כולל היו נראים לי קהל יעד מתאים אבל לילדים גדולים יותר זה היה נראה לי קצת תינוקי. מכיוון שהמשפחה רצתה להביא כ- 100 בובות הייתי צריכה למצוא קהלי יעד נוספים. עברתי לגילאים קטנים יותר. בסופו של דבר, ביום שישי אמורה להגיע לסעד משפחתה המורחבת של מיה ולחלק לילדי בית כולל והגנים- דקל ורימון כ- 100 בובות. חשוב להדגיש כי מעבר לקניית הבובות- הלוגיסטיקה של הטסת הבובות לארץ והובלתן לסעד לא הייתה פשוטה כלל וכלל. למשל- ניסיון לבקש מאל-על כי יתרמו את הטסת המטען נענה בשלילה. קושי נוסף היה המכס. לסיכום- אם תראו ילדים המסתובבים על השבילים עם בובה ביד וחיוך על השפתיים תבינו למה...

ובשולי הדברים- בועדת חינוך נמצא ציוד רב, שהילדים שכחו במחנך- החל ממקלות, עבור לסדינים, בגדים, מגבות ועד שקי שינה. אתם מוזמנים לבוא לזהות ולקחת.

ענת ek

ליהודית ויעקב מוסנזון

ולכל המשפחה

מזל טוב מקרב לב להולדת הנין

נכד לתמר ואהרן ברח"ד

בן לנועם- משה וחני ברח"ד

ענינינו של מנהל הקהילה

יש תקווה

בשעטו"מ ומז"ט החלו עבודות השיקום הנופי. בסופו של דבר החליט הקבלן להעסיק חברת גינון חיצונית, אשר מנהלה הוא בחור מנתיב העשרה. כוחותינו מדווחים שמדובר בחברה אחראית ומקצועית, ואנו מקווים מהם להמשך שיתוף פעולה מלא איתנו, על-מנת שהעבודה תתבצע באופן מיטבי. לצורך הידוק הבקרה, התאום והפיקוח, פנה משה פירסט לעזרתו של דוד גולן (למי שלא יודע- בן המשק, בנם של הדסה וחנן גולן, איש מקצוע בתחום הגינון) שנענה בשמחה לסייע ככל שיוכל, ואכן ניתן לראותו מסתובב בשטח כבימים עברו. קבלן הגינון החל את העבודה בשיכון י' ויא', ובהמשך יתקדם לחלקות הבאות.

שעה קלה על כלכלה

נהנינו לשמוע את הרצאת המבוא של צחי מחברת אוצר, על כלכלת משפחה. הרצאת המשך- בשבוע הבא. מומלץ- נמסר מידע חשוב. ואם במידע עסקי, לאחר שנפגשנו עם מספר משפחות, אנו מוצאים לנכון להעיר לתשומת הלב בהזדמנות זו, ולהזכיר שמאז המעבר לבנק, דפי התקציב המחולקים מידי חודש על ידי המזכירות הטכנית, אינם מכילים את הוצאות משיכת המזומנים בכספומט, אינם מכילים קניות בכרטיס האשראי, ואינם מכילים כמובן את הצ'קים שנכתבו...הללו נכנסים ישירות לבנק ומעמיקים את הבור...חשוב לזכור זאת כדי שכלכלת המשפחה תמשיך להיות באות כף ולא בקוף.

תשובה לגז

מאגר הגז הגדול, הצבור בבלונים במחסן הנגריה, לא קטן בהרבה ממאגרי הגז הימיים של תשובה. בעקבות השריפה שהתרחשה לפני חודש בסמיכות רבה, באזור הגזר, אשר המחישה בין השאר את הסכנות שבאחסון לא תקני של בלוני גז (בבחינת "כי גז חיש ונעופה...") חו"ח), ובעקבות הרצון לוודא שכל חיבורי הגז בבתיים הינם בטיחותיים ותמיד נעשים באופן תקין, סוכם שנשנה שיטה, והחלפת הבלונים תיעשה בידי חברת אמישרגז באופן ישיר, על פי הזמנת החבר. הנוהל החדש יפורסם בקרוב.

שינוי הרגלים

המודעות העולמית לעולם ירוק יותר, הגיעה כמובן גם למדינה. המועצות האזוריות הונחו לקדם נושאים אלה, וכחלק ממגמה זו, מחלקת המועצה שלנו מיכלים/כלובים לאיסוף בקבוקי פלסטיק. קיבלנו בשלב זה חמישה בלבד (יחס של 1 לכל 40 בתי אב). כלובים אלה מוצבים בימים אלה במספר נקודות ברחבי הקיבוץ, על פי הערכת פיפקה מניסיונו רב השנים. הכלובים בנויים באופן יחסי בצורה אסתטית, ומכילים גם תא קטן להנחת סוללות, ותקליטורים. פיפקה מבקש בכל לשון של בקשה, לסייע לו בנושא, ולהקפיד ולהניח שם את הבקבוקים הריקים ולא בארגזי הפלסטיק שליד הפחים, שימשיכו לשמש בשלב זה רק לבקבוקי זכוכית.

הכלובים יוצבו בסמוך למיכלי האשפה, בנקודות הבאות-

א. בין בית הלפרין לגן הירוק.

ב. בפנית דני יום טוב סמוך למיגונית בית כנסת.

ג. בין ליפא ללזר (הצעירים).

ד. ליד מקלט קרמיקה.

ה. בחנייה הציבורית מאחורי בית כולל ורוד.

בינתיים גם הכלוב הגדול ליד תחנת הדלק ימשיך לתפקד, עד להודעה חדשה.

אנו ערים לעובדה שקשה לשנות הרגלים, והמיקום החדש דורש הליכה והתארגנות, אבל זו תרומתנו הצנועה לעולם בריא יותר.

פינת הסיפור המוזר

ארבע לפנות בוקר. אני שומר בשער ומשתדל להיות עירני ככל הניתן. לפתע מגיעה מכוננית. הנהג הצעיר מסמן לי בביטחון ובתנועות ידים נמרצות "פתח, פתח". אני מחזיר לו בתנועת יד-"לאן"? והוא משיב בהצבעה חד משמעית קדימה—"פתח, פתח". "ביטחון של בן-משק" אני אומר לעצמי, אבל מחליט משום מה בכל זאת להמשיך לשאול ולבדוק.. מסמן לו שיפתח חלון. "הוא גר פה" אומר הנהג, ומצביע על דמות מעורפלת מאחור. "הוא קצת שתה אז אני מביא אותו הביתה". זה כבר מייצר אצלי ליטר אדרנלין בדם. אני מדלג החוצה ומתקרב לרכב. מאחור- ספק יושב, ספק שוכב- צעיר שחרחר שתוי כולו, שנראה בעולמות אחרים. לידו בחורה נוספת שתויה גם היא, ספק ישנה ספק ערה, וקדימה ליד הנהג עוד בחורה שנראית באותם העולמות של שני חבריה. הנהג דורש בחוסר סבלנות מופגן- "יאללה פתח, הוא גר כאן בפנימייה". מכיוון שבפנימיות בסעד אני קצת מבין, אני קובע בפסקנות—"הוא אינו גר כאן בשום פנימייה, אתם לא נכנסים, בבקשה להסתובב". הרכב מסתובב בצייטנות ונעלם בחשיכה... ואני עומד לעצמי וחושב- א. מזל שלפחות הנהג עדיין קצת שפוי/לא שתוי. ב. עוד יותר מזל שלמרות השעה אני עדיין קצת שפוי, ולא הכנסתי את חברות הליצנים הזו לקיבוץ. ג. ועוד מחשבה מטרידה- ומה אם הייתי, בחוסר תשומת לב, מאפשר להם להיכנס? ומי יודע כמה פעמים קורה ששומר לא שם לב, ופותח את השער על אוטומט לכל דכפין? מוסר השכל – ברור.

ועוד על שמירה

בשעה טובה הותקנה מצלמה נוספת בשער השדות. למצלמות אלו תועלת גדולה למנוע גניבות וכניסת "טיפוסים" שונים (ראה סעיף קודם) רק אם מישהו אכן מביט במסך הבקרה הנמצא אצל השומר. לכן נבקש שכל שומר יסיט מידי פעם את עיניו מהטלוויזיה אל עבר תוכנית הריאליטי האמיתית של מסך המצלמות. ויותר מכך- נבקש שלא לגעת במסך, במקלדת, ובעכבר. לא פעם קורה שמשחק באלו גורם להעלמת מסך הבקרה, ועד הבוקר אין מעקב. בכל תנועה חשודה- להזעיק את יואב הרבש"ץ, ואת השומר הרכוב.

ועוד נדנודים קבועים של מנהל הקהילה-

- א. מעברי החציה לשכונה, ולברכה, הינם מקום שבו ישנה סכנת נפשות כפשוטו, ובודאי בעונה זו. נדגיש שוב את חשיבות הזהירות ונהיגה איטית באזור.
- ב. מגבונים-"פרשים"- ומוצרי הגיינה- הכרחיים לשימוש, אך פגיעתם רעה מאד במערכת הביוב. רוב הסתימות וגלישות הביוב נובעות כתוצאה מהשלכתם לאסלה. בואו נחנך עצמנו, כמו בכל מקום אחר, להקפיד להשליכם לפח ולא לביוב. סתימות ביוב אלה הינם מפגע בריאותי, מפגע אסתטי, ולא פעם גם מפגע כספי כבד מאד (כשצריך להזמין שואב חיצוני...).
- ג. חניות רכבים- ברור שעם התקדמות השיקום הנופי נתחנך כבעבר לחנות מסודר. בכל מקרה – אנא, הקפידו ליידע גם את האורחים היכן לחנות והיכן לא, גם בערב שבת בין השמשות. לא פעם חונה מכוננית במקומות שבהם על דעת המקום ועל דעת הקהל, אנו לא מתירים לחנות כלל.

ומאיזך, הודעות שמחות

משפחת שנון התבשרה על פעמיים כי טוב- אהרון הודיע על חתונה עם בח"ל נועה מבאר שבע בחודש אלול. החתונה תיערך בסעד, ולשמחתנו הזוג הצעיר יחל דרכו בסעד. גם הבן שמואל הודיע בשעטו"מ על חתונה. מזל טוב מכולנו.

את fe, אפר

